

Verkondiging in de Sint Jansbasiliek, 20/21 juli 2024 zestiende zondag door het jaar¹

Een verhaal. Een mens, een kind heeft een verhaal nodig over het leven dat hij leidt, dat zij binnengaat, anders lopen we zomaar zonder richting als schapen zonder herder ergens heen, waar je je kind liever niet ziet gaan.

“Hij voelde medelijden met hen.” Vandaag gaat het over het medelijden van Jezus.

Ja, medelijden is eigenlijk een vlakke, weinigzeggende vertaling. Er staat zoiets als: ‘Hij was diep geraakt.’

---

¹ Jeremia 23, 1-6; Efeziërs 2, 13-18; Marcus 6, 30-34

Waardoor? “Zij waren al schapen zonder herder.”

Er was niemand die de mensen, het volk, de kudde bijeenhield, een richting wees.

Hoe doe je dat dan? “Hij begon hen uitvoerig te onderrichten.”

Onderricht, een verhaal, een uitleg, een woord.

Geen leuzen, geen machtsvertoon, geen almachtig bestuur, geen autoritaire leider. Maar onderricht, een verhaal dat jou helpt de richting te vinden voor jouw leven als individu, als gemeenschap, als volk.

Deze week kwamen alle leerlingen van de katholieke basisschool naar de basiliek, op de laatste schooldag van de eenenveertig kinderen, jongeren, kan ik beter zeggen, van groep 8.

Ik sta dan graag bij de ingang, bij hun zeer ordelijk binnenkomen, twee aan twee (zoals de apostelen van Jezus waren uitgezonden), hand in hand, een ouder kind een kleintje geleidend.

De kleintjes, met grote ogen omhoog kijkend, de wat groteren en dan de grootsten, die na de zomer weer de kleinsten zullen zijn in het voortgezet onderwijs, verstrooid naar alle kanten.

De grootsten: deels stoer doend, deels al wat puberaal ongemakkelijk in hun lijf, vrolijk of juist heel verlegen de pastoor groetend. Een moment dat mij altijd treft.

Daar zaten die twaalfjarigen, in het middelpunt van de belangstelling, opgewonden en misschien wel een beetje bang voor alles wat zal veranderen. Zij werden erop uit gestuurd met wijze woorden van de directeur en een verhaal van de pastoor over de spannende overtocht, en met de zegen.

Een verhaal. Een mens, een kind heeft een verhaal nodig over het leven dat hij leidt, dat zij binnengaat, anders lopen we zomaar zonder richting als schapen zonder herder ergens heen, waar je je kind liever niet ziet gaan. Het is ontroerend om dat vandaag te horen. “Jezus voelde medelijden met hen, want zij waren als schapen zonder herder; en Hij begon hen uitvoerig te onderrichten.”

Hoe gaat uw en mijn verhaal; wat, wie geeft richting aan ons leven, het onderricht dat ons richting geeft in onze stuurloze wereld?

Deze weken las ik een boek over de Weimarrepubliek: de eerste echte democratie op Duitse bodem, tussen 1918 en 1933. Een ongelooflijk spannende tijd in het Duitsland dat probeerde op te staan uit de verwoesting en de vernedering van de eerste wereldoorlog. In alle verwarring en verdriet over de talloze gesneuvelde en getraumatiseerde jonge mensen, stonden enkele wijze mensen op die richting poogden te geven aan het verwarde volk. Een moedige poging die vijftien jaar duurde. Totdat de schreeuwers opstonden en de grootste schreeuwer, die het volk een maakte door minderheden te demoniseren, de schuld te geven van de nederlaag, de

armoede en de werkeloosheid. Hij won het in 1933: zogenaamde eenheid ten koste van de zwakkeren, de minderheden in de samenleving.
Wat mij betreft een zeer actueel boek.

Hoe gaat ons verhaal; wat, wie geeft richting aan ons leven?
Paulus zegt het ons vandaag, in de tweede lezing: "Jezus is onze Vrede. Hij, die de twee werelden één gemaakt heeft en de scheidingsmuur heeft neergehaald door in zijn vlees de vijandschap te vernietigen."
Wat een zin, wat een verhaal. "In zijn vlees", dat wil zeggen in zijn bestaan, zijn Persoon. Twee werelden één maken.

De wereld van Jezus was die van de orthodoxe gelovigen, die strikt leefden volgens "de wet der geboden met haar verordeningen."
De mensen die zich niet aan de Wet hielden waren 'de anderen', de vreemden, om niet te zeggen de vijanden.
Van Jezus weten wij dat Hij leefde volgens die Wet, de Tora, ja dat Hij het vlees geworden Woord van God was; dat Hij dat Woord, dat verhaal van God heeft volbracht, tot op het Kruis; dat het Hem zijn Lichaam en Bloed heeft gekost.
Hij heeft de Wet helemaal in praktijk gebracht.
Maar het ging Hem om het doel van de Wet, de mens, zijn geluk, zijn eeuwig heil.
Hij verdeelde de mensheid niet in zijn eigen volk en de anderen. Hij heeft de scheidingsmuur neergehaald.

Dat is ons verhaal. Een christen vindt zijn identiteit niet door zich tegen anderen, minderheden af te zetten. Hij werkt met Jezus mee bij het neerhalen van de scheidingsmuur, het vernietigen van de vijandschap tussen mensen. Hij is onze vrede. Wij ontvangen in de eucharistie Lichaam en Bloed van Christus, om gesterkt te worden om zelf - zoals Hij - mensen van vrede te worden. Die vrede van Christus moge richting geven aan ons leven. Amen.

pastoor Nico van der Peet